Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

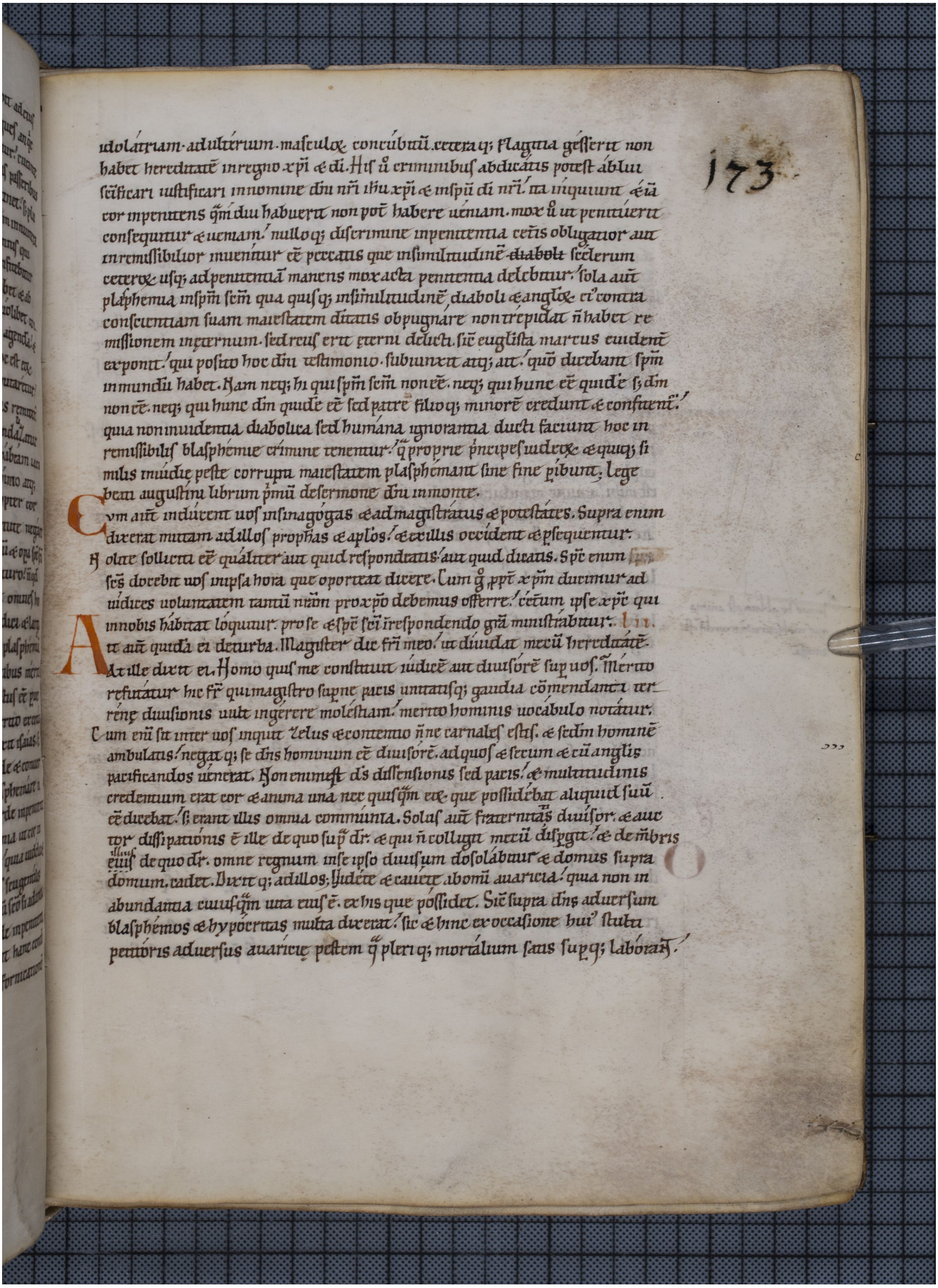

idolatriam. adulterium. masculor. concubitū. cetera q; flagitia gesserit non habet hereditatē in regno xpi & di. His ū criminibus abdicatis potest ablui sctificari iustificari in nomine dñi nri ihu xpi & in spū di nri. ita iniquum & ea cor impenitens q̄m diu habuerit non pot̄ habere ueniam. mox ū ut penituerit consequitur & ueniam. nullo q; discrimine impenitentia ceteis obligatior aut irremissibilior inuenitur cē peccatis que insimilitudinē diaboli sceleru ceteroq; usq; ad penitentiā manens mox acta penitentia delebitur. sola aut blasphemia in spm scm qua quisq; insimilitudinē diaboli & anglor. & contra conscientiam suam maiestatem dei obpugnare non trepidat ñ habet remissionem in eternum. sed reus erit eterni delicti. sic euglista marcus euidenter exponit. qui posito hoc dñi testimonio. subiunxit atq; ait. quo ducebant spm in mundū habet. Nam neq; hi qui spm scm non cē. neq; qui hunc cē quide s; dm non cē. neq; qui hunc dm quide cē sed patre filioq; minore credunt & confitent. quia non inuidentia diabolica sed humana ignorantia ducti faciunt hoc in remissibilis blasphemie crimine tenentur. q̄ proprie principes iudeor. & quoq; similis inuidie peste corrupta maiestatem blasphemant sine fine pibunt. lege beati augustini librum primū de sermone dñi in monte.

Cum aut inducent uos in sinagogas & ad magistratus & potestates. Supra enim dixerat mittam ad illos prophas & aplos. & ex illis occident & persequentur. Nolite solliciti cē qualiter aut quid respondeatis. aut quid dicatis. Spe enim spūs scs docebit uos in ipsa hora que oporteat dicere. Cum g̃ ppt xpm ducimur ad iudices uoluntatem tamū nram pro xpo debemus offerre. ceteū ipse xpe qui in nobis habitat loquitur. pro se & spe scī irespondendo gra ministrabitur. Et aut quida ei decurba. Magister dic fri meo. ut diuidat mecū hereditatē. At ille dixit ei. Homo quis me constituit iudicē aut diuisorē sup uos. Merito refutatur hic fr̃ qui magistro supne paris unitatisq; gaudia cōmendanti terrene diuisionis uult ingerere molestiam. merito hominis uocabulo notatur. Cum enī sit inter uos inquit zelus & contentio nē carnales estis. & secdm hominē ambulatis. negat q; se dns hominum cē diuisorē. ad quos & secum & cū anglis pacificandos uenerat. Non enim est ds dissensionis sed paris. & multitudinis credentium erat cor & anima una nec quisq̃m ex. que possidebat aliquid suū cē dicebat. Si erant illis omnia communia. Solus aut fraternitas diuisor. & auctor dissipationis ē ille de quo sup dr. & qui ñ colligit mecū dispgit. & de membris eius de quo dr. omne regnum in se ipso diuisum desolabitur & domus supra domum. cadet. Dicit q; ad illos; iudete & cauete ab omī auaricia. qua non in abundantia cuiusq̃m uita eius ē. ex his que possidet. Sic supra dns aduersum blasphemos & hypocritas multa docerat. sic & hinc ex occasione hui' stulte petitoris aduersus auaricie pestem q̃ pleriq; mortaliū sanis supq; laborat.